

[Wilhelm]

cedens, at der var tale om en godkendt praksis, når de omtalte fortillfælde trods alt aldrig havde været forelagt endsige godkendt af folketinget og i øvrigt aldrig havde haft praktiske konsekvenser. Det var vildledningen.

Vi fik urigtige oplysninger, som det har vist sig ved de fotokopier af de originale beregningssedler, der siden er kommet frem, fra valgene i 1973, 1975 og 1977, og som viser, at det netop ikke var samme fremgangsmåde. Det eneste fælles var, at man i alle tilfælde favoriserede listens nr. 1, ud over hvad valgloven egentlig giver anvisning på.

Vi fik fortiet den oplysning, at der var et andet fortillfælde, nemlig i 1945, som helt svarer til den fortolkning, eller hvad vi skal kalde det, VS lægger for dagen som følge af lovens bogstav.

Vi har ikke tænkt os at påberåbe os ministeransvarlighedsloven. Dels tror jeg ikke, at ministeren gav disse vildledende og urigtige oplysninger og fortiede oplysninger med vilje, og det bør man se på, selv om det ikke er et kriterium i loven, men vi har ikke tænkt os at benytte den, man skal som bekendt heller ikke skyde gråspurve med kanoner. Dels var det ikke den lov, vi henviste til. Det stk. 2 i § 14 i den lov, vi henviste til ved første behandling, er et interessant stykke i en lov, som alle burde kende. Det er meget kort, det er nok et af de korteste stykker, vi har i dansk lovgivning. Enhver socialdemokratisk minister har brug for det hver eneste uge. Det hedder ganske enkelt: »Søforklaringer er afgiftsfri«.

(Kort bemærkning).

Kalnæs (SF):

Jeg skal blot sige til hr. Wilhelm, at vi ikke har brugt dette krav om en undersøgelse af to jurister som en sovepude. Vi har forsøgt at få det igennem i udvalget til valgs prøvelse, og da det blev afvist dér, har vi skrevet til folketingets præsidium, og derfra har vi først fået et svar, som er dateret i går, den 2. juni. Vi mener, som jeg har begrundet det i udvalgsbetænkningen, at der stadig væk er brug for det, og vi havde gerne set, at vi havde fået det svar, men det har vi altså ikke fået før nu, og vi har altså ikke fået den udtalelse fra juristerne.

Tastesen (S):

Jeg har kun én ting, jeg skal kommentere, for at folketinget ikke skal få det indtryk, at vi alle er enige om, at efter lovens bogstav ville det være Bjarne Jensen, der var blevet valgt.

Det, der er problemet, er jo netop, at lovens bogstav modsiger sig selv. På den ene side har vi § 47, stk. 1, nr. 1, og på den anden side § 47, stk. 1, nr. 3. Efter den ene bestemmelse, nemlig § 47, stk. 1, nr. 3, kan man umiddelbart sige, at efter lovens bogstav er Bjarne Jensen valgt.

Men i indledningen til § 47, stk. 1, og i nr. 1 står der:

»Hvis partiet har anmeldt partiliste i kredsen (§ 25, stk. 5), foretages opgørelsen på følgende måde:

1) Samtlige for partiet afgivne stemmer i amtskredsen (storkredsen) divideres med et tal, der er én større end det antal mandater (kreds- og tillægsmandater), der er tilfaldet partiet i kredsen. Det fremkomne tal, forhøjet til det nærmest større hele tal, er partiets fordelingstal i kredsen.«

Dermed fastslås det, at fordelingstallet ikke er nogen tilfældighed. Fordelingstallet er noget, man bruger, og fordelingstallet er det tal, man i en beregningssituation kommer frem til. Som denne bestemmelse er udformet, skal »Andre partistemmer« medregnes her, og det taler for, at § 47, stk. 1, nr. 3, skal fortolkes på den måde, som det er sket. Det er ikke entydigt reguleret i valgloven, men vores konklusion er, at det er den mest rigtige fortolkning, vi kom frem til den 22. december 1981, og den, som det store flertal i folketinget forhåbentlig holder fast ved nu. At hr. Kalnæs fra SF ser ud til at have den samme opfattelse, fremgår af SFs mindretalsbidrag, hvor man siger:

»Mindretallet finder, at det ville være tolt meningsløst – under forudsætning af, at disse »Andre partistemmer« skal regnes med« – og det skal de jo – »da ikke at tildele dem til listens nr. 1, før stemmeoverføring fra andre kandidater påbegyndes«.

Glistrup (FP):

En del af den nedtromlingstaktik, der har præget hr. Wilhelms indsats i denne sag, er gået ud på, at han er blevet ved og blevet ved med at pådutte andre en mening, de aldrig har haft.